

78 - TÌM HIỂU SÁCH HÔSÊ

Phần II

TỘI CỦA QUỐC GIA ISRAEL VÀ SỰ NGHIÊM PHẠT (Hôsê 4-10)

Ở đây chúng ta nghe một giọng nói từ miền bắc nơi dân Israen cư ngụ (4:1). Hai trăm năm trước, mười bộ tộc tách ra khỏi Giuđa và thiết lập một vương quốc độc lập gọi là Israen. Và họ lập tức tôn thờ ngẫu tượng. Thiên Chúa đã gọi ngôn sứ Êlia, rồi Êlisa, để cảnh báo họ, nhưng vô ích. Họ từ chối trở về với Chúa. Bây giờ chúng ta nghe một giọng nói mới. Đó là giọng của ngôn sứ Hôsê! *“Chúng ta hãy trở về cùng Đức Chúa”* (6:1) là tiếng kêu cần thiết của vị ngôn sứ. Hãy trở về với Chúa và Ngài sẽ trở về với ta, là sứ điệp của ông.

Tên Hôsê có nghĩa là “sự cứu độ”. Ông là thi sĩ chính thức trong cung đình nhà vua (poet laureate). Thật ra ông còn hơn thế nữa. Ông là tiếng nói của Chúa cho dân chúng. Họ chẳng quan tâm để nghe sứ điệp của ông, vì lời khản nài của ông gọi đến một quốc gia tái phạm tội nhân danh một Thiên Chúa đau buồn bởi tội lỗi của con cái Ngài. Nên nhớ rằng có một tên gọi Israen luôn liên quan đến tội và sự tái phạm. Đó là Épraim. Nó được dùng ba mươi bảy lần trong sách này. *“Hỡi Ítraen, hãy trở về với Đức Chúa là Thiên Chúa của người. Chính vì tội ác của người mà người đã vấp ngã”*. (14:2)

Không phải bây giờ chúng ta cần nhiều tự do hơn, nhưng là cần nhiều sự trung tín hơn. Đừng đưa cho Chúa chương trình đã làm sẵn để xin Ngài chúc phúc. Đừng xếp đặt chương trình của mình rồi xin Ngài chứng nhận. Hãy để Chúa xếp đặt chương trình. Ítraen đã đại dốt tự mình quyết định. Họ đã trở nên cứng cổ. Chúa sẽ không làm bất cứ điều gì đối với tinh thần bất trị và ý muốn ương ngạnh.

Lời Chúa là tấm gương soi. Gương soi để làm gì? Có phải để nhìn xem chúng ta đẹp xấu ra sao không? Không! Tôi tin rằng nó dùng để nhìn xem những thiếu sót nhược điểm – để giúp ta thấy cái gì sai để sửa lại. *“Làm thế nào để giữ được tuổi xuân trong trắng? Thưa phải tuân theo lời Chúa dạy”* (Tv 119:9). *Hỡi con cái Ítraen, hãy nghe lời Đức Chúa, vì Đức Chúa sẽ kiện dân cư xứ này* (Hôsê 4:1).

HY VỌNG CỦA ISRAEN (Hôsê 11-14)

Ánh sáng xuyên qua những chương này. Chúng cho chúng ta một bức tranh của sự chúc lành thực sự trong vương quốc tương lai của Ítraen. Chúng ta thấy hé mở một thoáng trái tim yêu thương của Chúa khi Ngài, như một người cha, nói, *“Khi Ítraen còn là đứa trẻ, Ta đã yêu nó, từ Aicập Ta đã gọi con Ta về”* (11:1).

SỰ CHỌN LỰA CỦA CHÚA

Khi Chúa nhìn qua một đế quốc rộng lớn và trải dài, Ngài không chọn Israen làm dân Ngài bởi vì họ là một quốc gia vĩ đại và giàu có nhất trên thế giới (Đnl 7:6-8). Thay vào đó Ngài chọn họ như chọn một đứa trẻ nô lệ yếu đuối và xấu xí để trở nên đối tượng cho tình yêu và sự chăm sóc và chúc phúc của Ngài.

Thuở đó Babylon mạnh mẽ và quyền năng và hứa hẹn một tương lai đầy uy lực. Ở phương nam là nước Aicập rực rỡ, bao phủ trong sự giàu có và sang trọng qua nhiều thế kỷ. Ngay cả bây giờ mắt chúng ta vẫn bị chói khi nhìn vào sự lộng lẫy của những công trình xây dựng của họ. Người Hítai (Hittites), phía bắc, có văn hóa và sức mạnh, và những thương thuyền của dân Phinixin (Phoenicians) dong duỗi ngang dọc biển khơi. Nhưng Chúa không chọn những dân này. Ngài chọn một đứa bé nô lệ làm gạch không trộn rom đang bị đẩy đoạ khốn khổ ở Aicập, và trên nó Ngài đổ tràn đầy tình yêu và ơn phúc (Xuất hành 3).

Chúng ta không bao giờ hiểu được sự chọn lựa của Thiên Chúa. Ngài chọn những gì thế gian cho là yếu kém để hạ nhục những kẻ hùng mạnh (1Cor 1:27). Bất cứ ai yêu mến Chúa, thì là bởi vì chính Ngài đã yêu thương người ấy trước (1Gioan 4:19).

Tội lỗi của Israen

Nhưng Israen, đứa trẻ đã được nuôi nhận vào trong lịch sử vào thời điểm xuất hành khỏi Aicập, bắt đầu lớn lên không ngừng trong sự bất tuân và chống đối. Các ngôn sứ càng cảnh báo họ bao nhiêu thì họ lại càng ngày càng xa rời Chúa bấy nhiêu. Họ không biểu lộ lòng biết ơn về những ơn lành Chúa đã ban cho đất nước họ. Nhưng khi được sống trong tự do họ quên mất Chúa và sa vào trong tội lỗi và tôn thờ ngẫu tượng và vì thế

bị chìm trong cảnh lưu đày (Hôsê 11:2). Israen hoàn tất việc huấn luyện mình trong chợ nô lệ của Átsua và Babylon (Hôsê 4:6-7).

Thiên Chúa đối xử tốt với chúng ta và đặt tình yêu của Ngài nơi chúng ta và đã gởi đến các ngôn sứ và thầy dạy và đặt chúng ta giữa những nguồn tài liệu đức tin phong phú. Nhưng họ càng cảnh báo thì chúng ta lại càng cúi mặt quay đi, và càng được giáo dục và hiểu biết cao lên thì lại càng tự mãn về chính mình. Các quốc gia ngày nay tự giáo dục mình xa rời Thiên Chúa. Dân Israen cũng vậy. Chúa dạy Israen rằng khi người ta từ chối ánh sáng, thì ánh sáng sẽ bị lấy đi (Hôsê 5:6).

Chúng ta phải hiểu thái độ của Chúa đối với tội lỗi. Ngài nói, *luong bổng của tội là sự chết* (Roma 6:23). *Đừng làm tương; Thiên Chúa không để cho người ta nhạo báng đâu; Thật vậy, ai gieo giống nào sẽ gặt giống ấy* (Galát 6:7).

Thiên chúa mặc khải mình cho con cái Ngài qua Hôsê rằng sự hiểu biết luôn tạo ra trách nhiệm. Chân lý này cũng được dạy bởi thánh Phêrô. Ngài nói, *thà họ không biết đường công chính, còn hơn là khi biết rồi, lại lià bỏ điều răn thánh đã được truyền cho họ* (2Phêrô 2:21). Đó là điều nguy hiểm khi đùa chơi với ơn lành của Chúa.

Hồng ân của Thiên Chúa

Chúng ta thấy hồng ân Thiên Chúa luôn dồi dào trong Cựu ước cũng như trong Tân ước.

Đức Chúa nói với Israen, Ta lấy dây nhân nghĩa, lấy mối ân tình mà lôi kéo chúng (Hôsê 11:4). Đức Kitô lôi kéo chúng ta với những mối dây của nhân loại khi Ngài làm người và chết cho chúng ta. *Phần tôi, một khi được giương cao lên khỏi mặt đất, tôi sẽ kéo mọi người lên với tôi* (Gioan 12:32).

Thiên Chúa đau đớn về dân bất trị của Ngài nhưng sẽ không chịu thua họ. Lòng thương xót của ngài được đốt lên và Ngài nói, *Ta sẽ chữa chúng khỏi tội bất trung, sẽ yêu thương chúng hết tình* (Hôsê 14:5). *Nhưng ở đâu tội lỗi đã lan tràn, ở đó ân sủng càng chữa chan ngập bội* (Roma 5:20).

Thiên Chúa dọ Israen với cơn giận của Ngài, nhưng bây giờ Ngài ban cho họ ân sủng. Ngài thỉnh cầu họ trở về và thống hối (Hôsê 14:1-3). Rồi Ngài hứa ban cho họ sự chúc phúc (14:4-8).

Trong Hôsê 1:11 Chúa nói với Israen rằng một ngày kia Giuđa và Israen sẽ tụ họp lại và có một thủ lãnh. Họ trông chờ đấng Thiên Sai này đến để cai trị họ. Ngài lần nữa hứa điều đó trong Hôsê 3. Đọc Hôsê 9:17 chúng ta sẽ thấy tình trạng của dân Dothái bây giờ - *giữa chư dân chúng sẽ phải lang thang phiêu bạt*. Chúa sẽ làm hơn cả việc tha thứ tội bất trung của họ; Ngài sẽ chữa lành họ và sẽ lấy đi mầm bệnh cho họ.

Hôsê 14 là chương lớn nhất trong Thánh Kinh cho những người bất trung. Hãy đọc những lời tuyệt vời của Chúa với Israen bất trung trong Hôsê 14:5. *Ta sẽ chữa chúng khỏi tội bất trung, sẽ yêu thương chúng hết tình, vì cơn giận Ta sẽ không còn đeo đuổi chúng*. Trái tim vô biên của Chúa bùng vỡ bởi tình yêu, nhưng tội lỗi chúng ta kìm giữ Ngài nói cho ta biết nó đang ở đó. Giống như với Israen, chúng ta biết niềm vui của những hàng rào bị gỡ xuống và tình yêu đổ tràn ra. *Với Israen Ta sẽ như làn sương mai làm nó vươn lên như bông huệ* (14:5). Sương mai nói về sự hiện diện của Chúa Thánh Thần. Qua đó chúng ta thấy thế nào là hình ảnh niềm vui vĩnh cửu của Thiên Chúa cho dân Ngài sau khi họ được chữa lành.